

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Bø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 343

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 14. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Kvindelist.

— 0 —

Scenen var Læsesalonen i et af Westends elegante Hoteller. Geo Brown slog sig ned ved et hyggeligt Bord i en palmeskygget Krog, tændte sig en Abdulla og kastede et kritisk Blik paa Damerne. Hans Opmærksomhed fangedes af en smagfuldt klædt Dame i Alderen omkring de 45. Kostbare Ringe prydede hendes Hænder, og om Halsen bar hun et Smykke, der gnistrede med herlig ægte Glans. Hun faldt saa afgjort i Geos Smag, at han straks var paa det rene med, at han hurtigst maatte drage Omsorg for at indlede Bekendtskab. Men foreløbig kom der en lille, ubehagelig Afbrydelse paa en lang Række behagelige Planlægninger, som hans frodige Hjerne allerede var godt i Gang med.

Der lagde sig en Haand paa hans Skulder, og en Stemme, som Geo aldrig nogen Sinde havde fundet sympatisk, sagde:

„God Aften, Geo, hvordan staar det til?“

Geo saa op. Ved hans Side stod en midaldrende, kraftig bygget Herre. Geos Ansigt blev lidt bleg i Farven. Han forsøgte at bevare Overlegenheden.

„Jeg troer, De tager fejl, mumlede han.

„Mon?“ lo den fremmede. „Det troer jeg absolut ikke. Tværtimod er jeg sikker i min Sag. Vil De have det, kan jeg ogsaa godt vise Dem det officielle Portræt, der blev taget af Dem, sidst Scotland Yard havde Æren. Men det er vel lige meget? Maa jeg fortælle Dem, at jeg har holdt Øje med Dem siden „Aputania“ kom i Morges.“

— „Se, se, udbrod Geo, mens han han stablede en noget forceret Latter op, Ja, syntes jeg ikke nok, jeg saa Deres Fjæs paa Waterloo Station, Men det vil jeg bare lade Dem vide, Inspektør, at hos mig er der ikke noget at gøre, og bliver De ved at forfølge mig, henvender jeg mig med Klage paa den nærmeste Politistation. Inspektør Dexton lo, saa han maatte sætte sig

„Kæreste Brown, bare De vidste, hvor velkommen De vilde være, ligegyldigt hvilken Station De skulde vælge. Men pas paa, det kunde ske, at vi fik Lyst til i længere Tid at anlægge Beslag paa Dem. Maaske vilde ogsaa et lille Kurophold i Dartmoors komfortable Tugthus være særdeles godt for Deres Nerver. Geo Brown blev blodrød af Raseri.

— Har De nogen Anmeldelse paa mig, saa kan De arrestere mig. Men det har De ikke. Og saa vil De nok holde Deres Uforskningsmetoder hos Dem selv.

„Naa—aa, vi ved nu betydelig mere om Dem, end De tror, f. Eks.

fra Biarritz. Der var vist en ung Dame, som lod sig bedaa af Deres glatte Ansigt og lod sig klippe for 50.000 af Dem. Ja, ja, jeg konstaterer kun Fakta“, sluttede Detektiven og med et venligt: „Vi ses nok igen!“ gik han.

Brown tørrede sin Pande, der var bleven varm, og rettede paa sit Slips. Disse brutale Politimænd skulde ogsaa altid forstyrre ens Tilværelse. Vist havde der været noget i Biarritz, og der var forøvrigt ogsaa hændet et Par Smaating i Amerika bagefter, men alligevel, det kom vel ikke det engelske Politi ved, naar der ikke ligefrem laa Anmeldelser. Saadan var Geos Syn paa Sagerne. Og nu gjaldt det om at faa indledet Bekendtskabet med den charmerende Dame, som saa ud til at være en hel Guldfugl. Det gik langt hurtigere og meget lettere, end Geo havde ventet. Hun rejste sig for at gaa, og ligesom hun passerende Geo Browns Stol var hun saa uheldig at snuble og vilde være faldet, havde han ikke skyndsomt grebet hendes Arm. Nu smilede hun taknemligt til ham.

— Mange Tak for Deres Venlighed, sagde hun og vilde gaa videre, men det næste Skridt forårsagede hende øjensynlig store Smerter, thi hun fortrak Ansigtet og gav et lille Skrig fra sig.

„Jeg tror virkelig, jeg har forvredet Foden,“ sagde hun.

Brown bød hende øjeblikkelig Armen, fulgte hende til Elevatoren, og endnu en Gang takket paa det hjerteligste vendte han yderst tilfreds tilbage til Salonen. Han vidste nu, at hendes Navn var Kathleen Sagers, og at hun var kommen fra New York, med samme Skib som han selv.

De to følgende Dage traf han atter sammen med hende, og i hinandens Selskab besøgte de Teatre og Koncerter. Inden længe var de paa særdeles fortrolig Fod, og han fortalte, at han var økonomisk uafhængig og kun gjorde Forretninger, naar der bød sig en særlig god Chance.

Paa den femte Dag gjorde Brown sit første Fremstød. Han betroede Mrs. Sagers, at han var ved at gøre en stor Forretning paa Børsen, og at han ventede den vilde falde særdeles heldigt ud. Mrs. Sagers hørte interesseret til. Hun sagde, at det maatte da være morsomt saadan at kunne tjene en hel Del Penge paa en Gang uden at have nogen Ulejlighed dermed. Øjeblikkelig tilbød Geo sig.

„Jeg skal gerne købe nogle Aktier for Dem. Kursens Stigning bliver det ikke os, der skal betale,“ lagde han leende til, „det lader vi andre Mennesker om.“

Og næste Dag allerede overrakte hende en Check paa 150 Pd.

„Det er Deres Part i Gevinsten“, sagde han. „Var det ikke ganske nemt? Mrs. Sagers var begejstret

Venskabet imellem dem fæstnede, og Brown blev efterhaanden en daglig Gæst i Mrs. Sagers Hjem, en elegant Lejlighed i Westend.

En Aften fortalte han hende, at nu stod han foran det største Kup, han nogen Sinde havde gjort. Han vilde denne Gang vove 12.000 Pund, hele sin kontante Pengebeholdning, som han havde staaende paa en Bankbog, og han haabede sikkert paa en 50 pCts. Gevinst.

— Kunde jeg ogsaa komme med? spurgte Mrs. Sagers forsigtig.

— Maaske kunde jeg nok skaffe Dem et Parti Aktier, svarede han. Men visse Vanskeligheder er forbundet dermed. De bliver nødt til at vove Kontanter denne Gang. Vekselleren kan ikke give Kredit, selv om kun nogle faa Timer vil afgøre Forretningen.

Mr.s Sagers trak sig betænkelig tilbage, og Brown fik ligefrem Hjertebanken under denne Udvikling af Situationen. Han spillede Trumf ud. Han lagde sin Bankbog paa Bordet. Den lød paa 12.000 Pund, og han viste Mrs. Sagers, at han havde udstedt en Check til sin Veksellerer paa netop dette Beløb.

— Jeg tør maaske ikke lade Chancen gaa mig forbi, sagde Mrs. Sagers nervøst. Men hvor mange Penge mener De, jeg for mit Vedkommende skal sætte ind.

— 10.000 Pund, kom det prompte Svar.

— Nej, jeg maa betænke mig, kære Hr. Brown, kom igen i Morgen.

— Som De vil, jeg skal sidst af alle lokke Dem til at spekulere, sagde Geo og tog Afsked. Men, tilføjede han, da han gik, vil De nu alligevel være med, saa sørg for at have en Check paa Beløbet parat i Morgen.

Sikker paa Udfaldet gik han fløjtende hen ad Gaden. Han mærkede ikke, at Inspektør Dexton fra en Port opmærksomt fulgte ham med sit grundende Blik.

Og Dagen efter kom Brown sejsrsikker igen. I sin Lomme havde han en Konvolut adresseret til Mrs. Sagers. Den indeholdt Bevis for Aktier a I Pund i en Guldgrube, som ikke rummede et Lod Guld. Aktierne var ikke en Penny værd. Nu gjaldt det blot om at faa Checken — og saa Farvel, Mrs. Sagers. Hans Bankbog var ægte, og hans egen Check ogsaa. Brown var altid ærlig, naar det ikke kostede ham noget, og det vilde det jo absolut ikke gøre i dette Tilfælde.

Yderst ophidset gik Mrs. Sagers straks til Spørgsmaalet. — 10.000 Pund er mange Penge, sagde hun, men alligevel jeg vil vove dem.

Pigen serverede Teen. — Hvorledes skal jeg udfylde min Check? spurgte Sagers. Skal den skrives ligesom Deres? Har De den hos Dem? Maa jeg se den?

Brown drak sin Te roligt og koldblodigt. Saa rakte han hende sin Check, lydende paa 12.000 Pd. parat til Udbetaling til Indehaveren.

— Ja, sagde han, De har intet at frygte, alt er i Orden, ogsaa min Check.

— Ja, jeg tvivler aldeles ikke, svarede Mrs. Sagers, og hun, der hidtil havde været saa nervøs, lo paa en Gang hjerteligt.

Brown stirrede paa hende. Hvad var dog det? Hun syntes pludselig at forsvinde for hans Blik. Alting dansede for ham, nu blev det mørkt, han trillede viljeløst ned af Stolen og blev liggende som en Bylt paa Gulvet. Mrs. Sagers rejste sig og ringede. Pigen kom hurtigt ind.

— Er alt klart, Mary?

— Ja, Mrs.

— Billetterne købt og Bagagen sendt til Victoria Station?

— Ja. —

Mrs. Sagers kastede et Blik fuldt af Vrede og Foragt paa den bevidstløse Mand, undersøgte hans Lommer og tog til sig Checken paa 12.000, som hun nogle Minuter senere hævdede i Browns Bank.

— Victoria Station, raabte hun til Chaufføren, da hun kom ud fra Banken. Men netop som hun steg op i Bilen, fulgte en ukendt Herre efter!

— De skal ikke være bange, sagde han. Jeg hedder Dexton, jeg er Inspektør i Scotland Yard, og jeg vil gerne tale et Par Ord med Dem inden De rejser.

— De ved det altsammen! sagde Mrs. Sagers forskrækket.

— Ja, jeg ved, at De har overlistet denne Ærkeslubbet til Geo Brown, jeg har fulgt ham Skridt for Skridt i de Dage, De har nydt godt af hans fornemme Selskab.

Mrs. Sagers stirrede hjælpeløst paa Opdageren.

— Mrs. Ethel Richard, sagde han. For det er jo Deres rigtige Navn. Ja, jeg har med største Interesse fulgt hele dette Drama. Det var jo Deres Datter Sybil, denne Fyr havde Held til at bedaa i Biarritz og han stak af, da han havde plyndret hende for hendes Penge, ikke sandt? Ja, det passer altsaa! Men De lod Deres Datter tage til Paris, og selv fulgte De Skurkens videre Vej — helt til New York. Desværre meldte sig i Amerika ingen Lejlighed til at gøre op med ham, hvorfor De fulgte ham videre til England i Haab om, at De her vilde faa bedre Held med Dem. Er det ikke saa omtrent rigtigt?

— Jo, nikkede Mrs. Richards. Og nu har jeg plyndret ham til den sidste Hvid.

— Udmærket, smilede Dexton. Men det var alligevel Synd, at De ikke anmeldte ham. Vi kunde godt have ønsket at faa Fingre i ham. Imidlertid forstaar jeg jo nok Sammenhængen. De vilde ikke udsætte Deres Datter for Ubehageligheder

Bilen standsede ud for Victoria Station.

— God Rejse, sagde Dexton venligt, da Mrs. Richards steg ud. Jeg tror ikke, De har nogen Grund til at frygte. Nu skal jeg personligt tage mig af Mr. Brown og se at faa Liv i ham igen. Jeg glæder mig svært til at være tilstede ved hans Opvaagnen. Farvel Madame!

Og Inspektør Dexton gav Chaufføren Adressen paa Mrs. Richards elegante, men nu forladte Bolig i Westend.

Paa Eventyr.

Oplevelse fra den kinesiske Perleflod.

— 0 —

Jeg havde kun opholdt mig i Kina et Aars Tid og boede paa den lille Ø Whampoa i Perlefloden, omtrent ti engelske Mil fra Kanton.

Paa dette Tidspunkt havde udenlandske Skibe ikke Tilladelse til at sejle ind til Kanton, men maatte kaste Anker ved Whampoa og dér losse deres Last over i Pramme, der befordrede Varerne videre til Kanton. Floden med dens utallige Vige og Bifloder vrimlede den Gang af Pirater og Smuglere; de første arbejdede hovedsagelig om Natten, da de hjemsøgte Smaabyerne og myrdede Befolkningen paa den mest koldblodige Maade. Som Officer i den engelske Garnison har jeg været med til mere end een Dyst med disse Sørover-skibe, men det er en anden Historie.

Mine ældre Kammerater havde mange Gange raadet mig til ikke at tilbringe nogen Nat paa Floden i de indfødtes Baade. Men saasom jeg var en ivrig Sportsmand og længtes efter Eventyr, besluttede jeg at tage ud paa en Dags Jagt paa de smaa Mudderbanker i Pagodaøen, der ligger nogle Mil fra Whampoa. Pagodaøen er et udmærket Jagtgebet, men ogsaa et yndet Tilholdssted for Opiumsmuglere og Pirater.

Efter en Mængde tidsspillende Underhandlinger, ved hvilke jeg blev bistaet af min Kok — et meget nyttigt Hjælpemiddel ved en saadan Lejlighed — lykkedes det mig at faa tre Kinesere til at ro mig til mit Bestemmelsessted, men først maatte jeg love dem blot at opholde mig en Nat paa Floden. Glad over mit Held begyndte jeg straks at træffe nødvendige Forberedelser til min lille Ekspedition.

Da Tusmørket begyndte at falde paa, begav jeg mig ned til Flodbreden, hvor jeg fandt Baaden ventende paa mig, og jeg steg straks ombord sammen med min Tjener, Ah Chun.

Da vi sagte gled ned ad Floden, kom vi forbi en Mængde smaa Huse, der var bygget paa

Pæle i Vandet, og som gik under Betegnelsen „Bambusbyen“. Indbyggerne blev meget forskrækket ved at se vor Baad paa denne Tid af Døgnet og spurgte Ah Chun hvem den „fremmede Djævel“ i Baaden var, hvorhen han agtede sig, og hvad han tænkte at foretage. Da han havde givet dem de ønskede Oplysninger, raabte de som med en Mund et Farvel, der efter, hvad Ah Chun forsikrede mig, skulde betyde saa meget som: „Piraterne vil dræbe jer!“

Lysene fra Whampoa forsvandt efterhaanden af Syne. Vi holdt os saa nær Flodbredden som muligt og var stadig paa vor Post for det Tilfælde, at vi skulde komme ud for Sørovere. Naar en Baad kom til Syne, jagttog Baadens Ejer den omhyggeligt i min Kikkert for at se, hvad det var for en.

Tilfældig fik vi en Gang Øje paa et Søroverskib i nogle Hundrede Meters Afstand. Det forsvandt imidlertid snart, enten fordi det ikke havde opdaget os, eller de ikke ansaa vor Baad Ulejligheden værd at opsnappe.

Dette og meget andet havde hidtil holdt mig vaagen, men nu begyndte Sønnen at overmande mig, og tilsidst sov jeg ind. Jeg vaagnede ved, at Baaden pludselig standsede, og saa, at vi var komne til vort Bestemmelsessted for Natten. En af Folkene stak en lang Bambusstang ned i Dyndet og gjorde Baaden fast til den. Da det endnu vilde være nogle Timer før Dagen brød frem, besluttede jeg at lægge mig til at sove igen og gav de tre Mænd Ordre til at holde Vagt.

Ved Daggry steg jeg op og gik i Land paa Mudderbankerne. Disse havde en Udstrækning af flere Mil uden at et eneste Træ eller en Høj bryder Ensformigheden. For at jeg kunde finde tilbage til Baaden, bandt jeg et Badehaandklæde fast til den lange Bambusstang.

Den ene Time efter den anden strejfedes jeg omkring, og i min Jagtiver glemte jeg helt at holde Øje med Flaget, og Følgen var, at jeg tabte det af Syne.

Jeg fik nu Øje paa en Flok Vildgæs i nogle Hundrede Meters Afstand og søgte at komme dem indenfor Skudvidde. Jeg sneg mig gennem det høje Græs og kom tilsidst til en høj Flodbank. Det havde været Ebbe en god Stund, og Floden var netop ved at vende tilbage. Jeg var meget ivrig efter at komme Vildgæssene paa Skud og besluttede ikke at lade en lille Aa afskrække mig. Jeg traadte ud i Vandet og begyndte at vade ud, men opdagede snart, at Aabunden var meget dyndet. Da jeg vadede endnu længere ud, sank mine Fødder dybere i Mudderet. Det var første Gang jeg vadede over en kinesisk Aa, og jeg troede Bunden vilde blive fastere jo længere man kom ud. Jeg blev imidlertid skuffet i saa Henseende, thi for hvert Skridt jeg tog, sank jeg dybere ned, og tilsidst kunde jeg ikke trække Benene op af Dyndet. Jeg kunde ikke komme et Skridt af Stedet, hverken frem eller tilbage.

Situationens forfærdelige Alvor for som et Lyn gennem mit Hoved. Jeg var mange Mil fjernede fra menneskelige Boliger, og Vandet var begyndt at stige og vilde snart gaa over mit Hoved. Der var ingen Tvivl om, at jeg virkelig vilde omkomme, men hvilken

Tidevandet steg højere og højere, men jeg var dømt til at staa dér som fastnaglet og se Vandet stige Tomme for Tomme, indtil det tilsidst vilde gaa mig over Hovedet

og kvæle mig. Jeg vilde komme til at lide samme Død som kinesiske Forbrydere, der bindes til en Pæl, der er fastgjort i Flodlejet, og der maa de staa og vente, til Flodvandet gaar dem over Hovedet og drukner dem.

Jeg raabte efter Hjælp, som jeg aldrig før havde raabt, men jeg vidste alt for godt, at jeg var for langt borte, til at mine Folk vilde kunne høre mig. Jeg affyrede det ene Skud efter det andet i Bevissheden om, at i Fald mine Folk hørte det, vilde de blot sige: „Herren skyder mange Fugle!“

Der var ingen Tvivl om, at jeg skulde dø, for Vandet steg højere og højere op ad mine Ben, medens jeg havde Fornemmelsen af at synke længere ned i Dybet efterhaanden som Minutterne gik. Højere og højere steg det iskolde Vand, indtil det naaede mit Bryst, og tilsidst naaede Bølgerne op i mit Ansigt. I Løbet af kort Tid havde det grumsede Vand naaet min Hage og det steg uafbrudt.

Kan nogen tænke sig den Sjælekval, jeg gennemgik i disse Minutter. Hele det forbigangne Liv passerede forbi mig, medens jeg stod Ansigt til Ansigt med en skrækkelig Død. At der ingen Ud-sigt var til Redning, forsikrede jeg Gang paa Gang mig selv. Jeg var dødsdømt.

Jeg lukkede fortvivlet mine Øjne og opsendte en Bøn til Himlen om en hurtig Død. Men hvad var det? En Lyd naaede mine Øren. Jeg anspændte min Hørelse til det yderste. Igen hørtes den samme Lyd, og jeg genkendte den — det var Plasken af Aarer.

Saa fløj pludselig en Tanke gennem mit Hoved: Hvad var det for en Slags Baad? Var Roerne Venner eller Fjender? Det var meget muligt, at det var den Søroverbaad, som vi havde set gaa op ad Floden om Aftenen.

I det samme svingede en Baad rundt om Næsset, og jeg fik Øje paa fem halvnøgne mørkhudede Mænd, jeg saa nu, at Baaden var fyldt med Græs, altsaa var Mændene fredelige Bønder, jeg kunde altsaa endnu naa at blive reddet! Nu sortnede del for mine Øjne. Hvad der herefter skete, fik jeg først at vide, da jeg var kommet mig efter et alvorligt Angreb af Malaria, som jeg havde paadraget mig, ved at være udsat for den tropiske Sol og det iskolde Vand i Forbindelse med den forfærdelige Nervespænding.

Mændene i Baaden fortalte, at det var Forsynets Tilskikkelse, at de fik Øje paa mig. Det var i sidste Øieblik, at de trak mig op af Vandet, for jeg var fuldstændig bevidstløs. De lagde mig i Bunden af deres Baad, og da de havde roet en Tid, fik de Øje paa Haandklædet, der var fastgjort til Bambusstangen, og de havde roet derhen. Den trofaste Ah Chun trak straks Klæderne af mig og rullede mig i et Uldtæppe, idet han gned mig med Indholdet af min Whiskyflaske, til Livet begyndte at vende tilbage. Imedens nærmede vi os Whampoaen, hvor jeg straks kom under Lægebehandling, og efter en, som jeg syntes, uhyre lang Tid, blev jeg igen rask. Jeg behøver vel næppe at tilføje, at de Mænd, der reddede mit Liv, fik en hæderlig Belønning.

Brevpapir og Konvolutter
med Firma leveres bedst og billigst Hurtig Levering.

Allinge Bogtrykkeri.

Avertør i NORDBORNHOLM.

Romantisk Sheikhistorie.

—o—

En rig Englænderinde, Irene Lane Poole, der for 12 Aar siden giftede sig med en Araber under en romantisk Ørkenfærd, har i Følge Vendsyssel Tidende nu under Udfoldelse af stor Energi skaffet sin Mand et Kongerige. Da hun under Ørkenreisen giftede sig med ham, var hun i den Tro, at han var en ægte Sheik, men da Karavanen naaede til den rigtige Sheiks Domæne, viste det sig, at hendes Mand kun var en sølle Hestepasser, men da var det for sent for den unge Dame at trække sig tilbage, eftersom hun var blevet gift og var gaaet over til Muhammedanismen, og skønt Manden blev straffet for sit Bedrageri, holdt hun trofast ved ham, fordi hun var kommet til at elske ham, saa falsk en Sheik han end var. I disse Dage har hun imidlertid naaet sit eftertragtede Maal og er blevet Dronning over et Araberrige eller rettere en Araberstamme, for Riget er kun nogle Oaser og iøvrigt Ørkensand.

Medens hendes Mand såd i Fængsel, oprettede hun som uddannet Sygeplejerske et Hospital, og under en opstaaet Epidimi reddede hun Sheikens Liv. Da han fornylig døde, viste det sig, at han havde testamenteret Kongeværdigheden til hendes Mand. Saa let gik det dog ikke, thi de franske Myndigheder, der har Overherredømmet, nægtede at godkende Udnævnelsen. Mrs. Poole er imidlertid en energisk Dame. Hun rejste sporenstrengs til Paris, og det lykkedes hende virkelig at opnaa den franske Regerings Sanktion af Udnævnelsen, saa nu er hun altsaa Dronning og hendes Mand ægte Sheik.

Jernbanerne for 100 Aar.

—o—

Skønt 100 Aar historisk set ikke er noget overvættens langt Tidsrum, kan det dog indeholde en meget stærk Udvikling paa mange Omraader.

Jernbanernes Historie viser dette overmaade klart. Det var i 1804 det første Lokomotiv blev sat i Gang. Den Vægt, det formaaede at trække, beløb sig til 20,000 Pd og den største Fart, var godt 1 dansk Mil i Timen.

Det gik dog hurtigt med Fremskridtene. Allerede i 1808 var man naaet til en betydelig større Hastighed; dengang betragtede man den endog som noget nær svimlende, hvilket fremgaar af de Navne, man gav Lokomotiverne: „Raketten“, „Fang mig hvem der kan“ o. s. v.

I 1814 byggede George Stephenson sit Lokomotiv. Det kunde trække ca. 27,000 Pund og dog køre 3½ Mil i Timen. I vor Tid vil dette regnes for intet, naar man betænker, at 27,000 Pund tidt er selve Vægten af en Jernbanevogn og at Fragtgodset let vejer lige saa meget. Et af Nutidens Godstog kan godt bestaa af 50 belastede Vogne og dog køre mere end dobbelt saa hurtigt som Stephensons Lokomotiv. Dengang regnedes det imidlertid for en svimlende Fart, derom vidner tilstrækkelig al den Modstand hans Opfindelse mødte.

Han indsendte en Ansøgning til den engelske Rigsdag om Tilladelse til at anlægge en Jernbane, men fik Afslag. I vor Tid kan man næppe nok forstaa alle de latterlige Indvendinger, der fremkom ved denne Lejlighed. Nogle af Talerne frygtede for at Røgen fra

Lokomotivet vilde dræbe Fuglene, andre at Synet af det fremlende Tog vilde jage Skræk baade i Mennesker og Dyr, at Gnisterne fra Lokomotivet vilde foraarsage mange Ildebrande, at Hestene vilde dø ud af Mangel paa Brug o. s. v. — Den Slags Udtalelser var godt egnede til at jage Folk Skræk i Blodet, og det skete flere Gange, at Lokomotivværkstederne udsattes for Overlast.

Trods alt lykkedes det at føre Sagen igennem for Stephenson, men inden den Tid maatte han bestaa mangen haard Dyst.

— Men Hr. Stephenson, sagde en Dag et af Medlemmerne i det Udvalg, der havde Sagen til Behandling, antag nu, at Deres Tog kommer med en saadan Fart, og det pludselig støder paa en Ko. Hvilken forfærdelig Ulykke!

— Ja, for Koen, svarede Opfinderen tørt.

Sorg uddyber Hjertet.

—o—

Vi løber alle efter Fornøjelser og søger at undgaa Sorger, og dog er det Fornøjelser som fortærer os, og Sorgen lutrer og styrker os.

Ingen Skæbne er værre for et Menneske end naar det falder i dets Lod at faa alle sine Ønsker opfyldt. Giv ham stor Rigdom, alle fysiske Instinkters Tilfredsstillelse og hver Dag fuld af glædelige Overraskelser og det vilde ikke vare længe, før han vilde væmmes ved sig selv og alt, og prøve at fortære sit eget Hjerte.

Det er faktisk Sorgen som er Basis for Glæden. Uden Sorg er Lysten til Livet bundet, og vi bliver ikke i Stand til at nyde Glæden, lige som den Mand, der hver Dag spiser de lækreste Retter, bliver ligegyldig over for sin Mad, og efter en Tid at have sultet, opdager den forbausende Nydelse af tørt Brød.

Kun ved at have kendt en Tilstand af dyb Sorg og Elendighed kan vore Sanser blive skærpet for Nydelsen af de mangfoldige Af-skygninger af Tilfredshed, som de, der aldrig har lidt, ikke kan sætte Pris paa.

Som en stor Poet sagde: „Glæden, der er i Sorgen, er større end Glæden ved selve Glæden“, og derfor Ordsproget: „Det er bedre at gaa til et Sorgens Hus, end til Huset, hvor der er Fest“.

Storken spadserede 150 km.

En tysk Videnskabsmand fortæller iflg. Vendsyssel Tidende i et lige udkommet Naturtidsskrift om et enestaaende Udslag af en Trækfugls Vandringsdrift.

Ved en sydtytisk Station for Fuglestudier i Worblingen i Baden havde man en ringmærket Stork, der paa Grund af sygelige Forandringer i Vingebeinet var ude af Stand til at flyve. Trods dette tog Vandringsdriften en skønne Dag Overhaand, og Storken begav sig paa Vej i sydøstlig Retning, samme Retning, som de tyske Storke følger paa deres Efteraarstræk.

Seks Uger efter modtog Stationen i Worblingen Meddelelse fra den svejtsiske Fuglestation i Sempack om, at en Stork, forsynet med det og det Nummer og antagelig angrebet af Tuberkulose i Vingebeinet, var indfanget ved Byen Thun.

Afstanden herfra til Worblingen er 150 km. som Storken altsaa har tilbagelagt pr. Apostlens Heste, da den absolut ikke kunde

flyve, og det viser, hvor stærk Vandredriften er i Trækfuglene, naar Aarstiden melder sig til Træk mod Syd.

Sven Hedin's dramatiske Bortførelse.

En af hans Hjælpere fortæller, at Kineserne tog deres Sko af, og det betyder, at de skal dræbe.

—o—

Som tidligere meddelt, venter Dr. Sven Hedin i Aar at kunne fejre Jul i Sverige. Han befinder sig endnu i Urumchi i det indre af Kina, men venter at være fremme i Nanking i Løbet af et Par Maaneder eller tre. Nogle af hans Hjælpere er kommet hjem til Sverige og fortæller om de mange Eventyr, den berømte Kina-Forsker har været ude for paa sin sidste Ekspedition.

Den farligste Oplevelse var utvivlsomt, da han og hans kinesiske Ingeniør blev kidnappede. De havde af Røverhøvdingen, General Ma-Chung-Yin, som Ekspeditionen traf paa ved Byen Hami, faaet 4 Officerer som Følgesvende, og disse skulde hjælpe Ekspeditionen paa dens videre Færd i det indre af Kina, hvor man for den kinesiske Regering skulde undersøge Mulighederne for Bygningen af Automobilveje. Da man var naaet et Stykke Vej bort fra Røverhøvdingens Kvarter, forlangte de 4 Officerer, at Hedin skulde stille et Lastautomobil og en Chauffør til Raadighed for dem, saa de kunde slippe ud af det paagældende Omraade. Dette nægtede Hedin, hvorpaa han og hans kinesiske Ingeniør blev taget til Fange af Officererne og en Afdeling Soldater, som de i al Hemmelighed havde ladet følge med Ekspeditionen. Sven Hedin blev bagbundet ført bort fra Lejren og kastet ind i et mørkt Værelse. Da han samtidig opdagede, at de kinesiske Soldater var i Færd med at tage Skoene af, blev han klar over, at Situationen var alvorlig — deres Religion forbyder dem nemlig at gaa med Fodtøj, naar de skal dræbe Mennesker — og Hedin bøjede sig da. Officererne fik Bilen og kom i Sikkerhed. . . Og dette er langt fra det eneste Eventyr, Sven Hedin har været ude for paa denne, som han selv siger, den mest krævende Ekspedition, han nogen Sinde har foretaget.

— Sig mig, Doktor, hvad gør De, naar De er forkolet?
— Jeg hoster!

Hun: Kæreste, naar vi bliver gift, faar du en Kone i Huset, der kan lave den bedste Mad.

Han (forbauset): Jeg vidste ikke af, at du kunde lave Mad!

Hun: Det kan jeg heller ikke, men min Mor!

Hun: — Jamen Karl, af og til er det virkelig vanskeligt at bevare en Hemmelighed.

Han: Hvad kender du til det. Det har du jo aldrig prøvet.

Allinge = Sandvig Gymnastikforening

indbyder sine Medlemmer til Sammenkomst i Palmehaven Søndag d. 16.
Bestyrelsen.

Brug Bechs KAFFE!

Jeg fører en fortrinlig Kaffe, som altid er friskbrændt - og males ved hver Ekspedition.

NY BILLED SERIE ER BEGYNDT

Flyvemaskinens Udvikling i 150 Fotografier.

Ved Køb af et kvart Kilo Kaffe leverer jeg et af disse smukke Billeder

Tlf. 10. E. M. BECH.

Vinterbrændsel!

M. S. „Catrine“ ventes under Losning med prima westphalske Koks. Disse Koks er ganske fortrinlige til Centralovne og Kakkelovne.

Jeg har Lager af alle Sorter Vinterbrændsel af allerfineste Kvaliteter og modtager gerne Bestillinger.

Rigtige Varer!
Rigtige Priser!
E. M. BECH.

Konfirmations-Udstyr

til Piger og Drengene købes med Fordel i

**MAGASIN
DU
NORD
ALLINGE**

Hvide Kjoler.

Kulørte Andendags-Kjoler, Undertøj.

Matroshabitter. - Jakkehabitter

er paa Lager i nye, fikse Faconer.

Smaa Priser.

VICTOR PLANCK

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet

Bedste Sorter Syltesukker!

Grovkornet Demarara Sukker Nr. 1.

Melis Nr. 1 i Toppe. — Stødt Melis Nr. 1
samt alle nye Krydderier tilbydes.

Alle Størrelser i Krukker og Henkogningsglas, Geleglas og Overbindingsmateriale haves, og vi sælger til smaa Priser og giver yderligere 4 pCt. Rabat pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Prima Kvalitet Dansk Flormel

sælges i store og smaa Poser til billig Pris.
En Blanding af amerikansk og dansk kraftig Hvede betegnes som Bagerimel Nr. 1 — og denne Kvalitet er meget at anbefale til Hjemmebagning, da den giver stort og kraftigt Brød.

Ren amerikansk Flormel

sælges i Poser og løs Vægt.

Nordlandets Handelshus.

Vi modtager alle Sorter

gode bornholmske Sædvarer

— og afregner disse til højeste Pris — og særlig naar der gøres Indkøb af hvilke som helst andre Kolonialvarer i

Nordlandets Handelshus.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 8

Det er min Dreng.

Efter Francis Wallacis verdensberømte Fodboldsroman.

Ekstra:

En farlig Sport.

Ved Lodtrækningen

til Armenierne blev følgende Nr. udtrukket: Kaffedug, rød Seddel Nr. 37, Køkkengardiner, lillablaa Seddel Nr. 75, Lysedug grøn Seddel Nr. 34.

Ved Mødrehjemmets Aarsfest

udkom følgende Nr. med Gevinst Rød Seddel Nr. 303—801—250—246—80—478—159.

Hvid Seddel Nr. 667—373—123—328—384—121.

Gevinsterne kan afhentes i Vinberggaarden, Allinge.

FRELSENS HÆR

Dukken vundet paa Nr. 335.

Øvrige Gevinster er afhentet.

Olsker Boldklub

afholder Fest med Fodboldkamp m. m. SØNDAG d. 16. Sept. Kl. 2. Om Aftenen festlig Sammenkomst i Olsker Forsamlingshus.

D. S. U. indbydes.

Bestyrelsen.

En 3-Værelser

Lejlighed

er til Leje. Bager Koføed, Allinge.

Jagten

paa Hotel Stammershalde Grund samt Gl. Stammershalde aflyses herved.

Den Jagtberettigede.

De nye Konfirmandsko

er hjemkommet og sælges billigt.

C. Larsens Skotøjsforr.
VESTERGADE, ALLINGE.

Olsker Husmandsforening.

Høstfest afholdes i Forsamlingshuset Lørdag den 15. September Kl. 7,30 Fælles Kaffe bord med Op-læsning af Viggo Petersen, Aaker.

75 Øre for Voksne.

Deltagerne maa tegne sig hos Bestyrelsen senest Onsdag den 12. September. Kun Adgang for tegnede.

Bestyrelsen.

Tillægshaner

5 Mdr Favorolles og Haudan. Indkøbt fra Fyn og Jylland, som daggamle, efter rigtlæggende Stammer er til Salg 4 Kr. pr. Stk.

A. Olufsen.

Tlf. Sandvig 20 kan benyttes.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 —

Boxer udlejes.

Fest

uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Vi beder om Bestillinger over

Prima Vinterbrændsel

til Levering i September-Oktober Maaned d. A.

Nordlandets Handelshus.

Alt i prima

Kolonial-varer
til billige Priser

Husk min
ekstrafine KAFFE
Axel Mogensen, Tejn.

Biavlere

bedes bemærke, at vi sælger Honningglas og Honningdaaser meget billigt og giver ekstra Rabat ved større Køb.

Nordlandets Handelshus.

For Tiden har vi aldeles fortræffelige Kvaliteter at tilbyde af

Rød og hvid Portvin Madeira

meget velmagende og mild, saa den kan taales ogsaa af Patienter.

Nordlandets Handelshus.

Vil De bruge Kunstgødning

til Vintersæden, saa gør Bestilling snarest i

Nordlandets Handelshus.

En Del gode Kvier,

der kælver i Efteraaret, købes.

Viggo Frederiksen, Klemens. Kro. Tlf. 87.

Is- og Mælkeudsalg, Lindeplads

Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter.

Ren tuberkulosefri Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde samt alt i Spise-Is og Blok-Is, smaa og store Portioner. — Bestillinger modtages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen.

Ærbødigst Charles Pedersen.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Badningens 10 Bud.

—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.

2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsætter kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjer-tebanken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uivirksom opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade-ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Gør Deres Indkøb hos de Hand-lende, som averterer her i Bladet.

Vandrebrev.

I.

DRESDEN (Lynvisit).

—o—

Efter en lang og forholdsvis besværlig Rejse med Forsinkelser, ankom jeg til Sachsens Hovedstad med Aftentoget, spændte Tornystret paa og begav mig paa Vej for at finde et Logi for Natten. I Løbet af en halv Time lykkedes det mig at finde et Værelse hos en enlig, ældre Dame — med Morgenkaffe Mk. 2,00. — Det var stort, lyst og hyggeligt. Derefter gik jeg Aftentur, drak et Glas Øl og gik i Seng — dejlig træt efter flere Dages forceret Rejse.

Næste Morgen ved 8-Tiden, udsovet og frisk, startede jeg ned ad Dresdens Strøg „Pragerstrasse“. Her ligger den ene flotte Forretningsbygning ved Siden af den anden i alle mulige Stilarter — Rokokko — Renaissance — Funkis. — Dresden er en herlig By, ren, hyggelig, med brede, lyse Gader, Alleer, Blomsteranlæg og Parker; man skulde ogsaa tro det var en rig By, det vrimler med Luksus-Autoer udfor de flotte Butikker og store Hoteller. En udpræget Turistby er det i hvert Fald og alle Mennesker er venlige og tjenstvillige.

Særlig imponerende er det nye Raadhus, som har et Fladeindhold paa 13000 Kvdrn. I Midten hæver et 100 m. højt Taarn, hvorfra der er en herlig Udsigt.

Byen er præget af Valget. Overalt hænger Hagerkorsflag i alle Størrelser, overalt er opklæbet store Plakater, Kæmpe-Transpenter er anbragt og Højtalervogne ruller gennem Gaderne. Videre gaar det over Frauenplatz, forbi Slottet og Domkirken til „Zwinger“ en Pragtbygning i udpræget Barokstil, bygget 1711—22 af Kong August. Den var oprindeligt tænkt som Arena for Sport og Turneringer, idet Bygningen danner en stor rund Plads i Midten (117 x 107m) Zwinger benyttes nu til Musæum og indeholder bl. a. en af Verdens bedste Malerisamlinger.

Gennem store, smukke Parkanlæg travler jeg ned mod Elben og ser paa Trafiken der. Flotte Passagerbaade damper frem og tilbage, hist og her ser man Slæbere med en Række Pramme paa Vej mod Hamburg eller op ad Floden, smaa hurtiggaaende Motorbaade smutter frem og tilbage. Her ligger de store kendte Restaurationer, hvor Turisterne kan nyde deres Øl eller Vin til Udsigten i det skiftende Panorama.

Gennem en af Trafikaarnerne naar jeg ved Middagstid over Broen ind i Neustadt, finder et Spisehus og spiser mit „Eisbein mit Erbsenbrei und Sauerkohl“ med god Appetit.

Dagen gaar desværre altfor hurtig. Aftenen tilbringer jeg i „Alt Bayern Garten“. I et Hav af glade Sachsere passerer det glade Dresdener-Leben Revy og jeg gennemgaar ved et Glas Øl Dagens skiftende Indtryk.

Det er Finalen paa den Visit.

I Morgen tidlig gaar Rejsen videre gennem det sachsiske Svejts — til Bastei og Prag. — Ferie er herlig, men den danske Krone er for lille til Turistbyer som Dresden — desværre!

II

Op ad Elben.

Vækkeuret snurrer — jeg forsøger at standse det med det Resultat, at det falder paa Gulvet — vaagner helt derved. — Kl. er 5,15, og Damperen gaar Kl. 6,30. Jeg

har altsaa Tid til den nødvendige Barbering, Kaffedrikning o. s. v. En Time senere suser jeg ned ad Dresdens Gader mod Elben med en „Bus“ og stiger rettidig ombord paa en af de mange Huldampere, der fra tidlig Morgen til sen Aften lunter op og ned ad Elben.

Afgang! — Skovlene sætter sig i Bevægelse, — det gaar langsomt op ad Strømmen Vi sejler først under nogle af Dresdens smukke Broer — og her opdager jeg til min Forbauselse at baade Mast og Skorsten stille og roligt bliver hejset ned — d. v. s. knækket midt over — for at kunne passere under Broerne.

Langsomt forsvinder Dresdens mange, smukke Taarne — forude hæver Landet sig paa den venstre Bred, medens det paa dens højre stadigt er fladt. Et Utal af pragtfulde Bygninger — Slotte og Villæer — ligger op ad den forholdsvis stejle Bred. Blandt andet Schloss Albrechtsberg med smukke Terrasser ned mod Floden. Nederst er der bygget en høj Mur med smaa Døre i. I Tilfælde af at Vandet stiger, bliver disse forsvaret lukkede.

Hist og her ser man Badeanstalter liggende paa Flaader, for at de skal kunne hæve og sænke sig efter Vandstanden. Jeg ser lidt paa det grumsede Vand — gyser og tænker paa Østersøens dejlige klare Bølger. Jeg skal ikke nyde noget! Vi standser snart ved den ene Flodbred, snart ved den anden, for at tage Passagererne op. Det maa være lidt af en Kunst at manøvrere disse store Baade ind til de smaa Landgangsbroer. Damperen kan jo ikke gaa for tæt til Bredden og maa derfor i sidste Øjeblik svinge ud igen, saa at kun Agterenden rammer Landgangsbroen — det gør den ogsaa med saadan Kraft, at hvis ikke de Folk, der staar paa den, holder sig godt fast, vil de uvægerligt blive kastet omkuld. Naa, Folk tager det med godt Humør, og Passagererne morer sig hver Gang det støder særlig kraftigt.

Vi er efterhaanden naaet frem til Loschwitz — en Forstad til Dresden med ca. 700 Indb., den ligger paa Elbens venstre Side og er med en 147 m. lang Hængebro forbundet med Forstaden Blasewitz. Fra Loschwitz fører en Tovbane op til det højere liggende Oberloschwitz og Weissen Hirsch, begge meget yndede Udflygststeder.

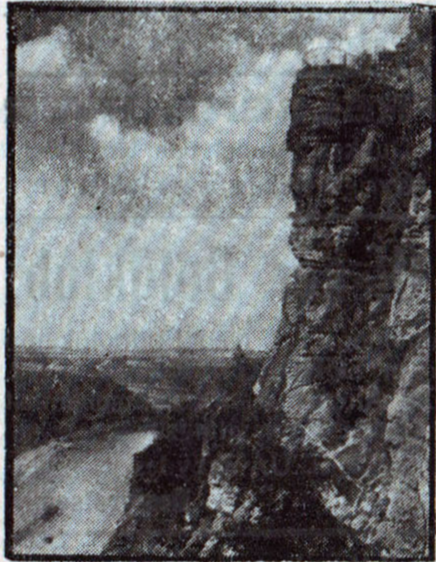
Vi passerer nu flere „Elb-Kähne“ — store Pramme, der med Strømmen langsomt glider ned ad Floden. Her gælder det om at manøvrere sikkert. Prammene lystre jo ikke Ror saadan lige med det samme, saa det er Damperen, der maa se at slippe forbi. Elben er her kun ca. 150 m. bred.

Disse „Elb-Kähne“ er et typisk Billede af daglig Liv paa Floden. Det er gerne en eller flere Familier der ejer dem — de bor ombord hele Aaret igennem — ned ad Strømmen driver de — og op ad bliver de halet af en Slæbedamper, der gerne har en hel Hale af Pramme efter sig.

Nu dukker Pillnitz frem forude, og her ser man liggende ned mod Floden „Schloss-Pillnitz“ — et smukt gammelt Slot i dels japansk, dels romersk Barok-Stil. Det blev i sin Tid benyttet som Sommerresidens for Kongen; nu er det tilgængeligt for Publikum, ligesaa Slotsparken med store Drivhuse og Palmehuse — smukke Blomsteranlæg og et 720-aarig Kame-lietræ.

Vi passerer en Mængde Fabrikker, bl. a. den store Papirfabrik

„Heidenau“, og efter at Floden har gjort endnu et Par store Sving til begge Sider ligger Pirna foran os. Egnen er efterhaanden blevet flad — en stor Slette ligger udbredt til alle Sider — kun i Baggrunden hæver Bjergene sig — dog foreløbig er de ikke ret høje. Overalt langs Bredden ses Lystfiskere — Tyskernes Yndlingsfor-nøjelse, som de driver med stor Taalmodighed. Pirna er en meget gammel og smuk By med ca. 20000 Indb. Raadhuset stammer fra det 16. Aarhundrede og vi finder en Mængde smukke Huse i Renaissance-Stil, og over Byen paa Klippen „Sonnenstein“ ligger et Slot, der siden det blev grundlagt i det 13. Aarh. har været Midtpunktet i utallige Krige. Det er nu indrettet som Hospital. Ogsaa Kirken fra det 16. Aarh. er meget interessant.

Bastei.

Vi forlader Pirna, og nu hæver Bredden sig atter. Sandstensbjergene begynder, og for hver Drejning Floden gør, bliver de højere og smukkere. Op ad Bredden t. v. ligger store flotte Villæer med Haver i Terrasseform og til højre løber Jernbanen Dresden-Bodenback.

Amsel-Vandfaldet

Ved en ny Drejning af Floden ligger Wehlen foran os. Her stiger jeg af, for at vandre over Bastei til Rathen — en lille Flække, der ligger ved Floden, umiddelbart oven over Bastei.

III.

Det skønne Bastei.

Jeg spænder straks Tornystret paa Ryggen og begiver mig op gennem Wehlen, en morsom lille By med smaa Huse i gammel tysk Stil spredt op over Klippesiden mellem store Fyrretræer og mægtige Klippeblokke. Gaar gennem Byporten, der er smykket med gamle Vandrevers og Velkomsthilsener. Udenfor Byen begynder straks de vældige Fyrre- og Granskove, der er vokset op paa Sandstens-Klipperne. Det er morsomt at se hvor lidt Jord saadan et Træ i Grunden behøver — ofte er de som limet fast paa Klippesiderne.

En Automobilvej, den gamle „Wehlstrasse“ fører direkte til Bastei. Jeg vælger dog de mindre befærdede Stier og gaar op gennem Teufelstal. Her munder den bekendte Teufelschlücht ud, en

smal Slugt, hvori kollosale Klippestykker ligger spredt mellem hinanden — vil man igennem maa man kravle over større Sten og gennem smaa Klippehuler, der er dannet af nedstyrtede Klipper — Den største af disse er „Heerungshöhle“ opkaldt efter Opdageren. Naturen er her vidunderlig storlaaet, men man mærker Civilisationens Indgreb. Flere Steder er der lavet Rækværk af Trapper af Jern, hvilket i høj Grad forstyrrer Billedet. Videre gaar det — nu temmelig stejlt opad forbi mægtige Klippepartier og smaa travle Bække.

Endelig naas Bastei — men her blev jeg skuffet — jeg havde ventet at finde en af Naturen skabt Udsigtsklippe — men fandt i Stedet et stort Tip-Top moderne Hotel med Stier af Jernbeton, der fører ud til den egentlige Bastei-klippe, ogsaa denne var blevet „civiliseret“ forsynet med en Platform af Jernbeton og et Rækværk af Jern. — Naa, Udsigten er jo vidunderlig smuk. Bastei Klippen er 305 m. høj (195 m over Elben) Nedenunder os flyder Elben afsted som et blaat Baand, og Kajakker og Dampere ser ud som smaa Legetøjsbaade. Til begge Sider hæver Bastei's forrevne Klippesider sig stejlt op fra Flodbredden, dekoreret med grønne Buske og Grantræer. Over paa den anden Side af Floden skimter man Fæstningsruinerne „Königstein“. Længe kan jeg dog ikke nyde det storslaaede Panorama, Damperen gaar om 1 Time fra Rathen, og jeg skulde nødig komme forsent. Jeg fortsætter derfor ned ad nogle Trapper og naar den bekendte „Basteibrücke“ — et Vidunder af Ingeniør-Arbejde og Byggekunst. Broen er ca. 76,5 m. lang, 2 m. br. og gaar fra Klippetinde til Klippetinde — til alle Sider er der stejlt ned. Jeg bliver gjort opmærksom paa de mange „Bjergbestigere“, og ser nu at paa de allerhøjeste og vanskeligst tilgængelige Klippetinder kravler nogle omkring — det er dristige unge Mennesker, der forsynet med Reb og Pigsko, stiger op og ned ad Tinderne. Dertil hører en vis Koldblodighed og stor Træning — og for os ukyndige Tilskuere ser det til Tider livsfarligt ud. Fra Bastei Broen gaar det videre ned mod den lille idylliske By Rathen, hvis smaa Huses Tage snart skimtes over Trætoppene. Snart efter er Damperen ogsaa der, og det gaar saa videre op ad Elben med Tschoslovakiet som Maal.

& jun.

Bornholms Zoologiske Have!

ved STAMMERSHALDE (kun et Kvarter Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.
En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg
Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr. Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.
Telefon Allinge 121. **Direktionen.**

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79									

Forsbacka Stenværktøj og Staal.

Jeg har Lager af disse fortrinlige Varer, som jeg kan anbefale, og Priserne er rimelige.
De rigtige Hammerskaffer er paa Lager.

Tlf. 10. **E. M. BECH.**

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Største Lager

af færdigsyede Beklædningsgenst. i alle Størrelser samt Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.
Lager af Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garner.
Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Alt Sommerfodtøj

udsælges til betydelig nedsatte Priser.

C. Larsens Skofejssforr.
VESTERGADE, ALLINGE.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvling samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.